

Keltiske sange

fra "Må din vej gå dig i møde"

(Kirkefondet 2009) Oprindeligt nr. i ()

1 (3)

1. Det er dig, som jeg nu kalder,
vil du følge mig?

Vil du gå i mine fodspor
ad en ukendt vej?

Vil du kendes ved mit navn,
vil du møde sorg og savn,
vil du hvile i min favn
og la' mig bli' hos dig?

2. Vil du ta' det første skridt,
ja, vil du følge mig?

Vil du gå til mine mindste
ad en ukendt vej?

Vil du tåle men'skers blik
holde ud, når andre gik?

Du skal gi' dem alt, du fik,
for jeg vil bli' hos dig.

3. Vil du åbne blindes øjne,
vil du følge mig,

føre fangne ud i frihed
ad en ukendt vej?

Vil du læge andres sår
i det skjulte, år for år,
mærke glæden, som du får,
for jeg vil bli' hos dig.

4. Vil du trodse angst og uro,
vil du følge mig,

ta' imod dig selv i nåde
på en ukendt vej,

la' de ord, som jeg har sagt,
foldes ud med skabermagt

trods din tvivl og selvforagt?
For jeg vil bli' hos dig.

5. Når du kalder, vil jeg lytte.

Jeg vil følge dig!

Jeg vil vende om og vandre
ad en ukendt vej.

Ja, af hjertet vil jeg be':

Herre, lad din vilje ske,

for jeg ved, at jeg skal se

mit liv fuldendt i dig.

2 (20)

1. Hos dig, min Gud, er mit hjerte
stille,
hos dig er alt dét, jeg gerne ville.
Du smelter bort mine stolthedspile
og bringer tankerne helt til hvile.

2. Hos dig, min Gud er min tanke
rolig,
der har min sjæl fået sin trygge
bolig,
ja, ved dit bryst får jeg liv og
varme,
jeg hviler her som i moders arme.

3 (30)

Kristus, som et lys

oplys mig og led mig!

Kristus, som et skjold

overskyg mig og skærm mig!

Kristus vær under mig!

Kristus, vær over mig!

Vær ved min side,

ja, omslut mig helt!

Kristus vær foran mig,

bagved og overalt!

Kristus vær i dag

omkring mig og i mig!

4 (10)

1. Før jeg kan finde fred ved
Herrens bord,
før brød og vin bli'r nåde i min
hånd,
har jeg en byrde, jeg må løfte af
og lægge ned.

2. Mit svigt, hver gang jeg gik
min egen vej
og ikke lytted' til min Herres
kald,
men lukked' hjertet for min
næstes nød,
jeg lægger ned.

3. Min fattigdom i visdom og
forstand,
og trangen til at forme andres liv,
hvert ord med brod og hver en
dom, der faldt,
jeg lægger ned.

4. Blandt søskend' får jeg del i
Herrens fred.
Jeg be'r dem tilgi', som jeg tilgi'r
dem,
så alle ting, som ikke er af Gud
kan lægges ned.

5. Jeg tømmer nu mit hjerte for
dig, Gud,
så skænker du mig Paradis igen,
og jeg må smage kraften i det liv,
som du lagde ned.

5 (11)

Gud er din hvile,
Kristus din styrke,
Ånden er nær som en trofast ven.
Herren har hørt dig,
nådig berørt dig,
Herren vil rejse dig op igen.